

[Sneum.]

vel ikke være mindste Tvivl om, at dette Standpunkt er det rigtige.

Statens Tilskud til Aarhus Universitet foreslaas paa Finanslovsforslaget forhøjet fra ca. 420 000 Kr. til ca. 451 000 Kr., og af denne Forhøjelse medgaar 10 404 Kr. til Oprettelse af et Professorat i nytestamentlig Exegese. Det betyder jo en yderligere Udvikling af det teologiske Fakultet ved Aarhus Universitet, en Udvidelse, som er i høj Grad paakrævet. Da Universitetsundervisningen begyndte i Efteraaret 1928, blev der indskrevet 7 teologisk studerende, og de Lærere, der grundlagde denne Undervisning dengang, var daværende Rektor ved Marselisborg Skole, Dr. phil. I. K. Larsen, der underviste i Græsk, og den højt ansete og lærde Sognepræst I. K. Ryge Jensen, Hjeremind ved Bjerringbro, der underviste i Hebraisk og gammeltestamentlig Eksegese. Siden er Udviklingen gaaet godt fremad, og jeg har Ret til at sige, at teologisk studerende, især fra Jylland, i stort Tal skares om Aarhus Universitet; der er i denne Vinter i alt ca. 65 teologisk studerende. I dette Efteraar er ca. en Trediedel af nyindskrevne teologistuderende indskrevet i Aarhus, og dette Resultat er naaet paa 12 Aar.

Professor, Dr. theol. Johannes Munck, der har virket som Lærer ved Aarhus Universitet siden 1938, og som hidtil har været lønnet af Aarhus Kommune, bliver nu statslønnet, naar Finansloven er vedtaget. Jeg takker Undervisningsministeren for dette Fremstød, og samtidig vil jeg gerne udtale Haabet om, at Professor, Dr. phil. A. Stender-Petersen, der siden 1931 har været Lærer ved Aarhus Universitet i slaviske Sprog og Litteratur, snart maa blive statslønnet. Han er utvivlsomt den mest sagkyndige her i Landet, naar det drejer sig om Russisk, Polsk og Tjekkisk.

I Fjor pegede jeg paa, at Københavns Universitet fremdeles stod opført i Finansloven som „Universitetet“, skønt Loven af 7. Maj 1937 fastslaar Udtrykkene „Københavns Universitet“ og „Aarhus Universitet“. Undervisningsministeren udtalte derefter i Fjor — Sp. 782: „Denne Fejl skal blive rettet ved Udarbejdelsen af næste Budget.“ Ministerens Opfattelse kan der altsaa ingen Tvivl være om, men i Aar ser vi atter i Finanslovsforslaget og i Anmærkningerne, at man fremdeles bruger Udtrykket „Universitetet“ om Københavns Universitet. Der maa altsaa være et Sted, hvor man ikke bryder sig om Ministerens Tilsagn. Det er jo ikke noget verdenshistorisk Spørgsmaal,

men jeg synes alligevel, at jeg næsten er nødt til at pege paa det igen, fordi jeg rejste det i Fjor.

Prieme: Der har i den senere Tid været en Del Uro om den Prisstigning, der stadig sker, navnlig paa en Række Fødevarer, og fra forskellig Sider har man paa kaldt en stærkere Indgriben fra Priskontrollens Side. Dette har atter medført, at Priskontrolraadet efter Anmodning har sendt Handelsministeren en Indberetning om Forholdene, hvori man anmoder om en betydelig forøget Myndighed, som om det var det, der var Aarsagen, og at den nugældende Prislov ikke giver Priskontrolraadet Myndighed nok.

Af Meddelelser, der har været fremme i Pressen, fremgaar det, at Raadet ønsker Myndighed til at kunne dekretere et saakaldt Prisstop for alle Varer eller i alt Fald for Brancher, hvor Raadet mener, det vil være paakrævet, herunder ogsaa, at man ved Fastsættelse af de Priser, Handel og Produktion maa tage, skulde gaa bort fra den nuværende Prislovs Princip, at det er tilladt at forhøje Prisen, naar Indkøbsprisen og Omkostningerne stiger. Det vil sige, Raadet vil have Ret til at bestemme, at Erhvervsvirksomhederne selv skal bære de forøgede Omkostninger, som Forholdene maatte medføre. Endvidere ønsker Priskontrolraadet Myndighed til at idømme Bøder, som ikke kan appelleres.

Et Ønske om større Myndighed fra Priskontrollens Side i en Tid, hvor der er Prisstigninger i Luften, vil naturligvis altid have en vis Sympati i den offentlige Mening, men Retfærdighed byder dog, at man, inden man skrider til en saadan Udvidelse af en Administrations Myndighed, nøje undersøger, om en udvidet Myndighed er nødvendig, og hvilke Følger den vil have. Og efter at have set paa Forholdene mener jeg, at Priskontrolraadets Krav er baade unødvendigt og uretfærdigt, idet Raadet allerede i den gældende Prislov har tilstrækkelig Myndighed til at hindre den Prisstigning, der nu engang kan hindres. Desuden vil den udvidede Myndighed ogsaa kunne være skadelig.

Priskontrolraadet opgør selv de Aarsager, der er til Prisstigning, paa nogenlunde følgende Maade:

Prisstigninger, som skyldes Importpriserne Opgang, Prisstigninger, som skyldes det offentliges egne Afgifts- og Takstforhøjelser, bl. a. Importafgiften, Prisstigninger, som skyldes Lønforhøjelser, Prisstigninger, som er en Følge af de i Kornloven